

Основною причиною більшості перелічених і проаналізованих проблем є відсутність в нашій країні теорії та методології формування моделі регіонального менеджменту, наукових засад розвитку територій.

Список літератури:

1. Федулова Л.И. Экономическая природа технологий и технологического развития / Л.И.Федулова // Эконтеория. – 2006. - №3. – С. 3-19.

2. Трансформація моделі економіки України (ідеологія, протиріччя, перспективи) / Ін-т екон. прогнозування; за ред. В. М. Геєця. – К.: Логос, 1999. – 500 с.

3. Фінагіна О.В. Напрямки розвитку ринку інформаційних продуктів та послуг: матеріали II Всеукр. наук.-практ. конф. «Економіка підприємства: проблеми теорії та практики» / О.В. Фінагіна, Н.Ш. Пономаренко. - Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2004. - Т. II. - С. 116-118.

ГЕОІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРОЛАНДШАФТНОГО ПРОЕКТУВАННЯ НА РІВНІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Гаращенко Т.В., с.н.с., Національна академія аграрних наук України,
м. Київ, Україна*

В даний час організація землекористування сільськогосподарських підприємств має базуватися на принципово нових науково-методологічних та методичних положеннях. Одним з основних напрямків організації збалансованого землекористування на перспективу, як показує досвід експериментальних господарств, повинно бути проведення землеустрою сільськогосподарських підприємств на агроландшафтній основі з комплексом робіт з вибору землекористувачами перспективних форм господарювання. Суть агроландшафтного підходу в сільському господарстві полягає в детальному вивченні використовуваної території на предмет дослідження закономірностей поєднання і взаємодії елементарних ландшафтів у просторі. Для сталого функціонування ландшафту вкрай важливо зберегти його різноманітність. Оптимізація агроландшафту вимагає реалізації комплексного підходу, який передбачає здійснення певних заходів.

В якості засобів інформаційного забезпечення процесу організації збалансованих землекористувань вважаємо за необхідне створення і використання геоінформаційної системи агроландшафтного проектування, яка представляє систему збору, зберігання, систематизації та обробки інформації про територіальне поширення, просторово-часове функціонування агроecosистем та їх компонентів. ГІС пропонують нові можливості для інформаційної підтримки процесу прийняття рішень, дозволяють оцінити наслідки прийняття того чи іншого рішення, не тільки кількісно (індивідуально, в цілому для системи), але і візуально (за групами, виявляючи просторовий характер), що прискорює процес аналізу даних. Поєднуючи в собі технологічні, економічні та управлінські сторони виділяються ГІС техніко-економічного аналізу та прогнозування – геоінформаційні системи, що володіють функціями аналізу техніко-економічних показників, їх прогнозу та підготовки інформації для підтримки прийняття рішень з управління об'єктом [3, 4].

В даний час агроландшафтне проектування з використанням ГІС-технологій набуло широкого поширення в країнах з високою культурою землеробства. Останніми роками в Україні геоінформаційні технології впроваджуються в науково-дослідну роботу, роботи з проектування сільськогосподарських підприємств на агроландшафтній основі, йде переведення в електронну форму великомасштабних карт і схем використання земельних угідь. Однак до теперішнього часу не створено бази даних по агроландшафтах, на основі яких могло б здійснюватися їх проектування.

Для впровадження агроландшафтного проектування в сільськогосподарське виробництво необхідне створення системи геоінформаційного забезпечення. Створення ГІС агроландшафтного проектування дозволить зібрати і систематизувати всю інформацію про природні та соціально-економічні умови проектованої території і отримати на основі наявних даних нову інформацію про процеси в геосистемах.

Створення ГІС агроландшафтного проектування необхідно проводити на декількох рівнях [1], відповідно до ієрархії природних територіальних комплексів, а так само відповідно до потреб управління сільськогосподарським виробництвом на рівні області, району, господарства. Для управління сільським господарством на рівні держави дуже важливою є інформація про агроландшафтне районування. На основі матеріалів, отриманих в результаті проведення підготовчих робіт, необхідно провести детальну ландшафтну зйомку проектованої території. Ландшафтні дослідження супроводжуються

лабораторними дослідженнями хімічних властивостей компонентів ландшафту для виявлення провідних і підпорядкованих ландшафтогеохімічних процесів. Взяті ґрунтові зразки заносяться у відомість для призначення лабораторних аналізів за генетичними горизонтами [2, 4]. За результатами підготовчих, робіт, ландшафтної зйомки і лабораторних досліджень складається проектний план агроландшафтної структури території існуючої на момент виконання робіт. Наявні космічні знімки та ГІС-технології значно розширюють можливості впровадження агроландшафтного проектування в сільськогосподарське виробництво.

За результатами всіх наявних матеріалів з урахуванням еколого-економічних особливостей сільськогосподарського підприємства складається проект зміни існуючої агроландшафтної структури території з відповідними поясненнями. Використання ГІС представляє можливість складання декількох варіантів зміни агроландшафтної структури території та вибору найбільш прийнятного варіанту в конкретній ситуації. Отримані матеріали по агроландшафтному проектуванні підготовлюються у вигляді землевпорядної справи.

Таким чином до теперішнього часу формування територіальної організації сільськогосподарського виробництва здійснювалося без урахування природної ландшафтної диференціації, тому реальне перепланування агроландшафтної структури конкретної території набуває особливої актуальності. У зв'язку з цим необхідно розробити план заходів і визначити їх послідовність у відповідності з природними особливостями агроландшафтів і економічними можливостями сільськогосподарських підприємств.

Список літератури:

1. Казанцева Л.Г. Этапы агроландшафтного проектирования на территории Алтайского края с использованием ГИС / Л.Г. Казанцева, С.А. Жданов // Вестник Алтайского государственного аграрного университета. – № 2 (22). – 2006. – С. 35–38.

2. Методичні рекомендації еколого-ландшафтного землевпорядкування сільськогосподарських підприємств. – К.: НАУННІЗРПП, 2004. – 85 с.

3. Москаленко А.А. Геоінформаційне забезпечення оцінювання стану земельних ресурсів / А.А. Москаленко // Вісник геодезії та картографії. – 2012. – № 3 (78). – С. 38–46.

4. Черняга П.Г. Використання ГІС-технологій в землепорядному проектуванні / П.Г.Черняга, С.В. Булакевич // Сучасні досягнення геодезичної науки та виробництва: зб. наук. пр. – Л.: «Львівська політехніка», 2005. – С. 290–294.

ПІДПРИЄМНИЦЬКА АКТИВНІСТЬ НАСЕЛЕННЯ ЯК ФАКТОР ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Гошовська А.В., аспірант, НУ «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

Інноваційно-технологічний розвиток визначається дією низки факторів. Аналіз факторів будь-якого явища чи процесу є одним з ефективних засобів пізнання його внутрішніх особливостей. Ось чому так важливо окреслити сукупність факторів, які визначають інноваційно-технологічний розвиток регіону, розкривши особливості впливу кожного фактора загалом, а також на його територіальну та компонентну структуру.

Фактор (англ. factor – посередник, від мат. factor – той що робить, від facio – роблю) – це :

1. Умова, рушійна сила, причина будь – якого процесу.
2. Агент, якому доручається продати товар і якого наділено у зв'язку з цими значними повноваженнями.
3. Один з основних ресурсів виробничої діяльності підприємства й економіки в цілому (земля, праця, капітал, підприємництво); рушійна сила економічних, виробничих процесів, що справляє значний вплив на результати економічної діяльності [3].

Найновіше розуміння фактору з точки зору регіоналістики викладене у роботі Е.Б. Алаєва. Під фактором вчений розуміє сукупність сил, необхідних для здійснення процесу. Фактори – це ланцюжок причинно-наслідкових зв'язків, умов, що регулюють кількісні та якісні характеристики процесу і являють у сукупності механізм процесу [1].

Одним з визначальних чинників інноваційно-технологічного розвитку є підприємницька активність населення – ініціатива у започаткуванні власної справи. Виявити її опосередковано можна на підставі малих підприємств, індивідуальних підприємців, а також фермерських господарств.